

skjellige Sygdomme, man tidligere ikke har kjendt, men som Sundhedscollegiet ogsaa mener virkelig ere en Følge af Vaccinen, og hvoraf man i Løbet af endeel Aar har sporet skadelige og for-
 dærvelige Virkninger hos Samsfundets Medlem-
 mer. Desuden maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at Vaccinationstvangen eller rettere den Tvang, der paahviler os, naar vi skulle confirmeres; — thi Almuekolerne ere jo frie for en saadan Tvang med Hensyn til Fore-
 viisning af Vaccinationsattest, og det er jo ogsaa mærkeligt, at man netop fritager de fat-
 tige Børn, som de kaldes, for at vaccineres, naar de skulle i Skole, og at Lovgivningen først, naar de skulle confirmeres, fordrer, at de skulle producere Vaccinationsattest, — denne Tvang, siger jeg, afgiver netop et Bevis for Noget, som ikke denne Gang men derimod forrige Gang udhævedes: at Lovgivningen ikke i saa Henseende kan udstrække sig overalt. Es-
 terat nemlig Religionsfrihed er tilstaaet, er der opstaaet en Mængde forskellige Sectar, som ikke benytte Vaccinationen, og som Lovgivnin-
 gen aldeles ingen Tvang paalægger med Hen-
 syn til Producering af Vaccinationsattest. Dette vil bevirke, hvad der af et høitæret geistligt Medlem fra Sorø (Kierkegaard) for-
 rige Gang blev bemærket, at disse forskellige Sectar netop ville benytte denne Fritagelse som et Agitationsmiddel til at fiske Tilhængere til deres Sectar. Gaaer man ud fra denne An-
 skuelse, forekommer det mig dog virkelig, at dette endog er høit farligt, og jeg troer endogsaa, at Regjeringen selv burde tage Ini-
 tiativet i denne Sag og fremkomme med For-
 slag i saa Henseende. Desuden maa jeg til-
 lade mig at gøre opmærksom paa, at, hvad jeg har tilladt mig at foreslaae, ikke er af en saa umfangrig Bessaffenhed, som Mange have villet gjøre det til; mit Forslag gaaer jo alene ud paa, at det bør staae Enhver frit for at benytte Vaccinationen eller ikke, og det synes dog virkelig, ikke blot ifølge Grundlovens, men ogsaa ifølge den almindelige menneskelige

Friheds Aand, at man bør have Ret dertil. Det er vistnok saa, at i ældre Tider, men det var under ganske andre Forhold, bortreve Kop-
 perne mange Mennesker, og at Mange bleve skamferede, som kaldes Skjønheber af de Rul-
 vende; men hvorledes vare Forholdene den-
 gang? — hvorledes rensede Bonden sin Sæd, som blev givet os til Føde, hvorledes bleve Kreaturerne røgtede og behandlede, førend de bleve slagtede og overleverede til menneskelig Næring? — Det maae vi holde os for Die. Jeg mindes godt den Tid, da Inokulationen først kom noget frem; Stemningen var da saa afgjort imod den, at man hellere lod sine Børn smitte, idet man sagde: „Vi kunne jo dog ikke beskytte os; thi det ligger i Fødemidlerne.“ Og i Sandhed det gjorde det ogsaa; det Brød, man fik, var ofte saa øret og daarligt, at Ma-
 ven ikke kunde taale, ikke kunde fordøje det; derfra meente Lægerne, at denne og flere Syg-
 domme havde deres Udspring, og det er meget rimeligt og sandsynligt, at det var Tilfældet, saa at man virkelig ogsaa her maae tage sin Fornuft, støttet til de Erfaringer, Enhver i sin Kreds har gjort, ved Haanden, naar man vil bedømme Sagen. At man ikke skulde kunne foretage denne Sag her eller tage nogen Beslutning i saa Henseende, fordi vore Forhold til Hertugdømmerne endnu ikke ere ordnede, troer jeg aldeles ikke kan være Tilfældet, eller at det kan genere os; thi man maa erindre, at Vaccinen i sin Tid først blev indført i Hertugdømmerne længe efter at den havde været bestaaende i Danmark, og det vil vistnok ogsaa staae levende i den høitærede Ste Landstings-
 mand for 1ste Kreds (Orsted), som ansøgte det, i hans skarpe Huskommelse. Men skulde vi nu staae saaledes her i Danmarks lovgivende For-
 samling, som vi stode i Standerne i sin Tid, at vi ikke turde være ved Noget, der vedkom os, uden først at spørge, om det ogsaa convenerede Hertugdømmerne, — ja, da seer det meget sørgeligt ud.